Váncsa István

Más, mint a többieké

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LX. évfolyam, 34. szám, 2016. augusztus 26.

Őrség Zöld Aranyát nem látni a pultban, emiatt kissé szomorúak vagyunk. A városkában, ahol mostanság meghúzzuk magunkat, egyetlen valamire való cukrászda működik, abban téblábolunk, hogy megízlelhessük az Őrség Zöld Aranyát, ám ebből a jelek szerint semmi se lesz. Őrség Zöld Aranya van? – kérdezzük a pultosnőt, ő riadtan pillog, és nem találja a megfelelő szavakat. Egy éve járunk ide, hovatovább megkedvelt minket, most viszont csalódottan néz ránk, tekintetében gyanakvás és riadalom. Az ország tortája – tájékoztatjuk segítőkészen, ő pedig mintha kissé felengedne. Az van, hogyne. Mutatja is, ám a pultban szerénykedő termék sajnos nem az idei torta, de még csak nem is a tavalyi, hanem a tavalyelőtti, a somlói revolúció. Az se volt rossz, de most vágynánk az ideire.

Mint kiderül, olyan nem lesz, se ma, se holnap, semmikor, ugyanis drága. Delikát nyersanyagok kellenek hozzá, mandulaliszt, tökmagolaj, kilencszáz forint lenne szeletenként, vagy akár több, nem fogyna el, a tavalyi is a cukrászda nyakán maradt. Budapest-közeli, jól szituált, kiegyensúlyozottnak látszó, normális város legközepén vagyunk, ez nem az ország, hanem annál messze jobb, de az ország tortájára itt se futja. Veszünk negyedkilónyit az ország pogácsájából, az olyan, mint a pogácsa általában, csak épp háromnapos, és elhagyjuk a helyszínt.